

MONITOR

Nezávislý čtrnáctidenník Blanenska

Oprava náměstí - str. 3

Rozhovor s Vaškem Kolářem - str. 7

Pod Horkou 784
Jedovnice 679 06

Otevřeno po - pá 6 - 18
Tel. 724 044 861

PETRHAVÍŘ
VELKOOBCHOD MALOOBCHOD

PAPÍR / OBALY / DROGERIE

www.facebook.com/petrhavirvelkoobchod

**ALF INTERNET
NA VLNĚ LÉTA**
150 Mbit od 349 Kč

alf servis

úvodník

Léto u nás ve městě

Prázdniny v našem městě, alespoň první červencové týdny, mi vždy trochu připomínaly běžnou neděli. Žádná škola, mnoho lidí na dovolených, takže provoz na silnicích minimálně poloviční. Pokud vím, tak běžně u nás přes léto neprobíhaly ani žádné investiční akce. Období prázdnin je letos v mnoha ohledech stejné, přesto trochu jiné.

I já jsem v prvních červencových dnech odjel na dovolenou, jak se ostatně můžete dočíst na str. 6, kde najdete jako již tradičně můj letní cestopis. Jsem zvyklý si odpočinout hlavně od internetu, telefonu a počítače, takže nesleduji, co se v našem městě děje. Se zájmem jsem si pak po návratu ze zahraničí přečetl na stránkách města Otázky a odpovědi a uvědomil si, že předvolební boj už frčí na plné obrátky. Jistá Lenka Skotáková si zde dopisuje s paní Komárkovou (tiskovou mluvčí) a tvrdě se dožaduje odpovědi, proč náš starosta použil k vytvoření komerčního Facebookového profilu mailovou a webovou adresu města (což je opravdu katastrofa!). Zřejmě je to důležité, ale já to nechápu. Respektive chápu. Za dva měsíce jsou volby a je přece potřeba využít každé příležitosti...

Skalní Mlýn a Punkevky doslova praskají ve švech pod nápojem turistů, jak jsem se přesvědčil třetí červencovou nedělí během výletu na kole. Zatímco tady je to jako na Václaváku, Blansko je klidné a liduprázdné. Hledal jsem na tento den nějakou kulturu, ale v plakátu Blanenských kulturních žní jsem vyjma dechovky v 10 dopoledne nic nenašel. Podle tohoto plakátu to vypadá, že v Blansku je v létě

dostatek kulturních akcí, letošní program však jde opět tak trochu mimo mě. Nejsem fanda ani dechovky, ani folku a do hospody moc nechodím, takže mám smůlu. Přestože bych si představoval ve městě nějaké větší akce, budu muset počkat až na září, kdy proběhne další ročník Zažít Blansko jinak. Ale skutečně bych uvítal (a věřím, že nejen já), nějaký větší rockový koncert, malý festival, zkrátka něco, co mi tu už delší dobu chybí. Zatím budu muset jít.

V letních měsících finišuje také řada investičních akcí. Jednou z těch zásadních je rekonstrukce části nám. Republiky, na které se pracuje každý den. Město slibuje, že mimo mnoha tun dlažby tu vzniknou také místa k posezení a zelené plochy. Jen doufám, že zeleň zde nedopadne podobně jako ta na Dukle, kde stromy jaksi zapoměly vyrůst a v létě je tu jako v sauně...

Počasi nám přeje, a tak doufám, že si užíváte léta plnými doušky. Přeji vám mnoho slunečných dnů a budu se těšit zase za tři týdny.

Martin Müller

www.realityhynstova.cz

**REALITY
HYNŠOVÁ**

SMETANOVA 6
678 01 BLANSKO
Obchodní centrum
JEŽEK

Realitní makléřka nejen pro Blansko a okolí

Ing. SILVIE HYNŠOVÁ
+420 775 582 092

Uvažujete o prodeji
své nemovitosti
a nevíte si rady?
Využijte **dlouholeté**
zkušenosti.

16 let na trhu

VÍCE ZDE ↓

Pizzazz

**PŘIJME ŘIDIČE / KU
NA ROZVOZ PIZZY NA HPP**

HLEDÁME NĚKoho, KDO SE RÁD UČÍ NOVÝM VĚCÍM V PŘÍJEMNÉM KOLEKTIVU.
NA ŘÁDNÉM PLATOVÉM OHODNOCENÍ SE DOMLUVÍME OSOBNĚ.

INFO: 775 11 77 88 NEBO INFO@PIZZAZZ.CZ

**SERVIS PC
A
NOTEBOOKŮ**

Smetanova 4, Blansko
TEL.: 516 418 763
PRODEJNA@FPO.CZ
WWW.FPO.CZ

ARTOSS
REALITNÍ KANCELÁŘ
www.artossreality.cz

Nově pobočka na ulici Rožmitálova 2302/6,
678 01 Blansko (budova ČSOB)

MKA

BLANENSKÁ RK
Tel. 602 505 303
721 121 711

RK MiKA nabízí bezplatnou konzultační činnost pro všechny.

- Zpracování znaleckých posudků pro dědická řízení.
- Zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí.
- Právní i daňové poradenství pro občany.

30 let zkušeností
a realizovaných zakázek.

Nájem vybavené kanceláře vč. soc. zařízení a služeb v centru... 2.900 Kč/měs.

Komentář: O nebezpečí

Naše země je v nebezpečí. Myslel jsem si, že po úspěšných volbách na podzim minulého roku se Česká republika může odrazit od pomyslného dna, kam nás dovedla Babišova vláda se všemi podporovateli z extrémistického spektra nalevo (komunisté) a napravo (Okamura a jeho parta). Nedělal jsem si iluze. Bylo mi jasné, že zapáchající žumpa, kterou zplodili populisté nejhrubšího zrna a v níž jsme se dlouhá léta topili, nepůjde jen tak vypustit, vyvětrat a že bude zakrátko zase vše sluncem zalité.

Vývoj už v té době signalizoval blížící se bouřkové mraky. Pád Bohemia Energy a znatelné zdrazování energií byla jen první vlaštovka. Není třeba připomínat další, jako nárůst inflace a pak dopady hrůzné války za humny. Ve volbách poražené hnutí ANO a ostatní strany, které se staly opozicí, se krátce po začátku války začaly rychle vzpamatovávat a dnes se už chovají zase tak, jak jsme byli zvyklí. Okamura zanáší závist vůči uprchlíkům a Andrej Babiš jezdí s obytným vozem po celé zemi říkat, že nedělá kampaň. Říká, že není rozhodnutý kandidovat na prezidenta. A hlavně říká, jak on by všechno dělal líp, jak to všichni ostatní dělají blbě a jak za jeho vlády bylo skvěle.

Pojďme si tedy shrnout, jak to s ním vlastně je a pokusme se vyhodnotit skutečné události a nikoli to, co o sobě říká on sám.

Babišovo politické angažmá již bylo na tomto místě zmíněno několikrát. Je známo, že ke vstupu do politiky jej přiměl jeho byznys a ztráta vlivu poté, co ztratil své blízké politiky z ČSSD (zejm. Stanislav Gross). V době vlády Mirka Topolánka hrozilo, že jeho obchodní aktivity budou omezeny (a také byly) a dokonce hrozilo (a i započalo) i vyšetřování jeho osoby. Vstup do politiky byl jediným možným řešením, kterým si mohl pojišťovat stabilitu vlivu v obchodním prostředí svého impéria, získat větší moc a současně uchránit svou osobu od problémů. To se mu v roce 2013 dokonale podařilo. Každý čtenář jistě dobře pamatuje následující roky a události, které se kolem Babiše děly. Patrně nejproblematictější událost, která by sama o sobě možná nebyla nijak významná, nastala okamžikem podání anonymního trestního oznámení na podezření ze spáchání dotačního podvodu na farmě Čapí hnízd. Tímto okamžikem se policie a novináři začali o tuto kauzu zajímat a začaly postupně na povrch probublávat další a další problémy, ať už jeho aktuálního politického angažmá (zemědělské dotace, OLAF, Bečva), anebo – a to bylo horší – z jeho podnikatelské minulosti. Zastavme se u dvou z nich.

Případ číslo jedna: Korunové dluhopisy. Instrument, který byl do právního řádu ČR zaveden v době ministra financí Miroslava Kalouska. Ten chtěl touto formou zvýhodnit a motivovat občany při půjčování peněz státu (nákupem jeho dluhopisů). Stručně jde o to, že věřitel půjčí dlužníkovi peníze tím, že od něj koupí dluhopis. Z dluhopisu náleží věřiteli úrok. Znění daňových předpisů v té době formulovalo výpočet daně tak, že daň z příjmu (z tohoto úroku) se zaokrouhlovala na celé koruny dolů, takže vyšla-li by daň méně než korunu, pak se zaokrouhlovala na nulu. To se využívalo v případě, kdy nominální hodnota dluhopisu byla malá (proto „korunové“ dluhopisy). Půjčíte-li např. firmě milion korun, obdržíte milion jednokorunových dluhopisů, a dlužník vám vyplatí milion malých úroků, z nichž daň z příjmu (15%) je vždy menší než 1 koruna a zaokrouhlením vyjde nula. Takže obdržíte čistý příjem (úroků), z něhož nezaplatíte žádnou daň a dlužník si navíc tuto hodnotu úroků úplatí v daňově uznatelných nákladech a zaplatí o to menší daň ze svého zisku (daň z příjmů). Šetřím v konkrétním Babišově případě vyšlo najevo, že Andrej Babiš touto formou půjčil své vlastní firmě Agrofert 1,5 MILIARDY korun (a obdržel 1,5 miliardy korunových dluhopisů) za úrok ve výši 6%. Jistě si každý umí spočítat výhodnost takové operace, samozřejmě výhodnost pro Babiše a jeho firmu. Ten, kdo pláče je stát, který přijde o obrovské peníze na daních. Policieji vyšetřování této kauzy v době, kdy byl Andrej Babiš předseda vlády a Alena Schillerová ministryně financí, nemohlo dopadnout jinak, než jak dopadlo – vyšumelo do ztracena. Trefně to komentoval Bohuslav Sobotka, když na síti Facebook napsal, že „... Andrej Babiš použil korunové dluhopisy, aby důkladně o..bal český stát“. Nutno podotknout, že Andrej Babiš nebyl jediný, kdo podobnou konstrukci využil, a zneužil nastavené podmínky.

Případ číslo dvě: reklama na Čapím hnízdě. Představuji si to asi takto: Andrej Babiš, nebo jím pověřená jiná osoba, svolal ředitele některých jeho velkých firem a sdělil jim, že jim (rozuměj - těm firmám) přijde z firmy „farma Čapí hnízd a.s.“ faktura za reklamu a oni (ty firmy) jí zaplatí a tím jednak zafinancují výstavbu onoho Čapího hnízda a jednak si tuto částku ještě navíc „dají do nákladů“ a o to budou mít nižší daň. Celkem šlo v letech 2010-2013 o 280 mil Kč. Jak prostě. Vše by krásně a v tichosti klaplo, nebýt německých finančních úředníků, kteří při běžné daňové kontrole Babišovy firmy SKW Stickstoffwerke Piesteritz v Německu zjistili, že tuto fakturu firma v nákladech má a začali ji prověřovat. Poslali dožádání na české finanční úřady. Toto dožádání se dostalo až na stůl ministru financí ČR – kterým byl Andrej Babiš (to se stalo v 2014). No a jak to asi mohlo dopadnout? Německá strana byla ujistěna, že vše proběhlo v pořádku a žádný delikt se nestal.

Takto nějak si představuji, že se ten příběh odehrál. Opět pláče český (a v tomto případě i německý) stát, který přichází na daních o mnoho milionů korun. Pro zajímavost jen uvedu, že zákonný limit pro volební kampaň pro jednu politickou stranu je 90 mil Kč. Porovnáním tedy zjistíme, že vynaložily-li Babišovy firmy na „reklamu“ na Čapím hnízdě cca 70 mil ročně, tak je to téměř totéž, kolik peněz lze vynaložit v rámci jedné volební kampaně jedné politické strany. A jak víme, některé strany za ty peníze dokážou oblepit billboardy celou republiku. A tady se totéž – asi – stalo na jedné malé farmě v Olbramovicích.

Tyto dva příklady uvádím ne proto, abych tím unavoval čtenáře a už vůbec ne proto, že mě fascinuje Andrej Babiš. Kdepak. Co mě fascinuje jsou lidé, kteří se s tímto člověkem fotí při jeho zastávkách na „Obytném“ turné, kteří jsou ochotni ho volit, kteří mu věří a obdivují ho. Fascinují mne jeho spolupracovníci (Havlíček, Brabec, Schillerová, Dostálová a mnoho dalších) a poslanci (za všechny jmenujme například bývalého moderátora Aleše Juchelku), kteří musí vědět, co je zač, a kteří mu i při tom tak oddané slouží. Musejí si toho ostatně být dobře vědomi. Slouží prohanému gangsterovi, který si z lidí dělá srandu, který používá své spolubojáky pouze jako nástroj k návratu k moci. Který kdykoliv může, tak oje-be, ať už obchodního partnera, stát, nebo prostě kohokoli. Zcela a bez nejmenšího uzardění. Člověku, který neváhá udělat bílého koně i ze svého vlastního syna.

A tento člověk, Andrej Babiš, má dnes už jen jediný zájem. Aby nepřišel o svou vlastní osobní svobodu. Anebo jak se lidově říká: aby ho prostě nezavřeli. Dnes, kdy již není členem vlády a ztrácí vliv v prostředí ministerstva a úřadů, k tomu vede jediná spolehlivá cesta, a tou je prezidentský úřad. Kdyby ho získal, byl by z toho jednou provždy „venku“. Proto jezdí s obytným vozem, proto nepracuje ve Sněmovně a raději láká voliče. Proto lže, slibuje a pomlouvá, proto uplácí a vydírá. Dělá prostě všechno proto, aby se našlo potřebných 2,5 milionu voličů, kteří by mu to v prezidentské volbě „hodili“.

Andrej Babiš je nebezpečím pro tuto zemi. Ne jediným, ale zato obrovským. V situaci, v které naše země je a bude, je nanejvýš potřeba, aby se i prezidentský úřad po deseti (anebo možná dvaceti) letech obsadil slušným člověkem. Takovým, který spolu s ostatními nejvyššími činiteli provede tuto zemi těžkými časy. Vždycky si říkám, jak je možné, že tomu Babišovi tolik lidí naletí. Jak je možné, že se tolik lidí nechá koupit, že je tolik lidí tak neinformovaných, nebo jak je možné, že takovému obrovskému počtu lidí je jedno, co on je zač, je jedno, že byl estébácký agent, že během své kariéry tolikrát „o..bal“ stát a tolik lidí kolem sebe. Nevím, o čem to svědčí. Buď o tom, že Babiš a jeho lidé umí dokonale oblnout obrovské množství lidí, anebo že je tu obrovské množství lidí takové úrovně, že se i takovým člověkem nechají ovlivnit. Možná je pravdou obojí. Vzhledem k tomu, že největší voličský elektorát má Babiš převážně mezi lidmi staršími, vypadá to, že „bolševik“ v nás mnohých zanechal vážnější stopy a hlubší morální a mentální deformace, než jsme ochotni si připustit. Olámali charaktery a záda, otupili mozek. A je to vidět i více jak třicet let po jeho pádu.

Nedělejme si iluze, že podle průzkumů by Babiš sice mohl být v prvním kole prezidentské volby úspěšný, ale v druhém pravděpodobně ne, neboť – opět podle průzkumů – je pro velkou část obyvatelstva zcela nevolitelný. Ale zde bych připomenul příklad, který se odehrál v roce 1991-1992, kdy podle tehdejších průzkumů veřejného mínění deklaroval o otázce podpory rozdělení (tehdejší Československé) federace souhlasný názor jen asi 15% lidí. Tehdejší politici hrubě podcenili signály, které ze společnosti (zejména na Slovensku) sálaly. A jak to dopadlo ví každý.

Andrej Babiš nebezpečím pro tuto zemi opravdu je. Byl by jím i v případě, kdyby žádná krize nebyla. Tím, že je, je však nebezpečím větším. Andrej Babiš i jako politik zklamal. Jeho způsob řízení státu „jako firmy“ byl pouze výsměchem občanům. Pokud někdo uvažuje na platformě „Babiš nám dal...“, „za Babiše bylo dobře“, tak to se velmi hluboce mylí. Babišovo hospodaření by – kdyby takto hospodařil ve firmě – vedlo k jejímu bankrotu. A to – mimochodem – Babiš moc dobře ví. Naše země od ekonomické katastrofy bohužel není – hlavně jeho zásluhou – daleko. Babiš NIKDY NIKOMU NIC NEDAL. Pouze trestuhodně přerozděloval a brutálně rozhazoval veřejné (tj z daní námi všemi odváděných) peníze, čímž zadlužil mnoho budoucích generací! Musí si to uvědomit co největší množství lidí. Musíme jim vysvětlovat, vysvětlovat a zase vysvětlovat. Jinak nám zbydou oči pro pláč.

-m-

Freddieho sloupek

Prý bylo líp...

Spousta lidí se chystá na dovolenou, někteří do hotelu, někteří pod stan a někteří do karavanu. Jeden takový brázdí naši zemi a připomíná všem, kdo chtějí slyšet, že dříve (tedy ještě nedávno) bylo líp.

Nemyslím si, že by bylo nějak dramaticky líp, bylo prostě jinak, jenže lidem je těžké vysvětlovat něco o makroekonomických ukazatelích a vývoji inflace z dlouhodobého hlediska. Politika je v tomto stejná jako sport. Když se nějakému týmu nedaří, nastává většinou výměna na trenérském postu, ale ani ta není zárukou okamžitého zlepšení týmové výkonnosti. Nový trenér totiž „zdědí“ mnohé neduhy po předchozím „veliteli“ a změna celkové koncepce chvíli trvá. Těžký přerod týmu, který prohrává, v ten vítězný, může být ještě umocněn těžkým losem nebo třeba marodkou hráčů a najednou ten výhled není nejlepším.

Tam ale srovnání politiky a sportu končí. Protože ve sportu nebývá zvykem, aby odvolaný trenér očerňoval své mužstvo nebo své nástupce u trenérského kormidla.

V politice se to ale děje běžně. Zejména proto, že v politice se nebojuje férovými zbraněmi, ale téměř výlučně podpásovými údery, slovním dopingem a podplácením „rozhodčích“. Proto mám sport rád a politiku rád nemám. Spousta politiků je mi ze srdce protivná, někdo více, někdo méně, jak už to bývá.

Není žádným tajemstvím, že jsem obzvláště alergický na Miloše Zemana nebo Andreje Babiše, protože jsou to lidé, kteří „káží vodu a opijí se vínem“, svalují své chyby na druhé, lžou, křivě přisahají a nemají dost seberefexy, aby uznali svoje chyby, případně se za ně komukoli omluvili.

I lokální politika je nakažená Zeman-Babišismem, takže když občas zahlédnu zprávy o tom, jak jsme na tom v našem městě, připadá mi, jako bych četl Rudé právo nebo sledoval Televizní noviny z osmdesátých let minulého století. Dozvídám se totiž, jak je vše v pořádku, jak naše město vzkvétá, kolik se postavilo, utavilo, vypěstovalo a jak jsme zase o krok vpředu.

Nikdo nepopírá to, že se Blansko v průběhu let změnilo a změnilo se k lepšímu, jen je otázka, zda k těmto změnám opravdu došlo jen a pouze díky politické reprezentaci na naší radnici, nebo jí navzdory.

Hlavním oříškem jakéhokoli vztahu, tím více vztahu občan-obec-stát atp. je komunikace. Ne jednostranná, ale vzájemná. A pokud vzájemná, tak pravdivá. A pokud možno bez osobních invetiv nebo ublíženectví. Vadí mi tedy, když se někdo z občanů začne zajímat o tu kterou věc podrobněji, nedostane se mu od reprezentantů obce příliš vstřícné odpovědi a pokud někomu někdo šlápne na „kuří oko“, létají ve vzduchu trestní oznámení a „doporučení“.

Tak takhle, soudruzi, raději ne... Volený zástupce není žádným vyvoleným, jak by se na první pohled (nejen) v Blansku mohlo zdát, ale PODŘÍZENÝM všech voličů, bez výjimky. Byl zvolen, aby mohl sloužit, nikoli, aby mu bylo slouženo.

A už vůbec se nehodí, aby své funkce někteří kumulovali s tím, že přece „všechno stihnou“, protože péče o město by měla být práce na plný úvazek a nikoli na úvazek polovičnický.

Tak snad se někteří zvolení zamyslí a provedou alespoň částečnou seberefexi v tomto ohledu, ačkoli se bojím, že je to v některých případech nad jejich síly...

Hezký den...

Freddie
(freddiemail@email.cz)

Nemocnice Blansko obhájila akreditaci kvality a bezpečí

V Nemocnici Blansko proběhlo v červnu 2022 náročné akreditační šetření kvality a bezpečí poskytovatelských zdravotních služeb Spojenou akreditační komisí, o.p.s. Rozsáhlý audit probíhal dva dny prostřednictvím tří externích auditorů. Blanenská nemocnice akreditaci kvality a bezpečí zdravotních služeb obhájila již počtvrté, a to s výborným výsledkem.

Akreditace je udělena na tři roky. Členy akreditační komise byli lékař, sestra a technik. Auditovi v rámci šetření procházeli nemocnicí a komunikovali se zaměstnanci i pacienty. Velmi pečlivě kontrovali dodržování nastavených procesů, vedení dokumentace a především pak kontinuitu, bezpečnost a kvalitu poskytované péče. Systém kontroly pomáhá minimalizovat chyby a rizika nejen v rozsahu poskytovatelských zdravotních služeb, ale i v případě nezbytných navazujících doprovodných služeb spojených s pobytem v nemocnici.

„Pro pacienty jde o zavedení a rozvíjení se systémem, který je pro ně zárukou, že vstupují do bezpečného prostředí, kde jim budou poskytnuty zdravotní služby kvalifikovanými zaměstnanci v maximální úrovni kvality,“ vysvětluje manažerka kvality Nemocnice Blansko Martina Vágnarová.

Cílem akreditace je splnění požadavků akreditačních standardů Spojené akreditační komise, o.p.s. a současně splnění požadavků všech minimálních hodnotících standardů řízení kvality a bezpečí v souladu s ustanovením §105 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, a s vyhláškou č. 102/2012 Sb., o hodnocení kvality a bezpečí lůžkové zdravotní péče.

Akreditační standardy se týkají všech činností, které v Nemocnici Blansko probíhají, a to jak v klinických, tak neklinických oblastech. Jsou jimi dodržovány bezpečnostní cíle, práv pacientů a jejich edukace, dostupnost a kontinuita péče, diagnostická péče, terapeutická péče, anesteziologická a chirurgická péče, objednávání, předepisování a podávání léků a léčiv, hygiena nemocničního prostředí a proti-

epidemiická opatření, řízení a správa, řízení kvality a bezpečí, bezpečí prostředí, informace a komunikace, řízení lidských zdrojů.

„Zjednodušeně se dá říci, že hodnocené standardy pokrývají celou řadu procesů od vstupu pacienta až po jeho odchod z nemocnice,“ shrnuje Martina Vágnarová.

Obhájení certifikátu kvality je potvrzením, že blanenská nemocnice patří mezi kvalitní a zároveň bezpečná zdravotnická zařízení v České republice. „Jsme velmi rádi, že Nemocnice Blansko tuto náročnou zkoušku obhájila. Opakované získání certifikátu je pro nás obrovským úspěchem, zejména po složitém období, spojeném s onemocněním covid-19. Věříme, že tímto oceněním posílíme důvěru pacientů v naši nemocnici,“ říká ředitelka blanenské nemocnice Vladimíra Daníhelková.

Podle ní jde současně o dlouhodobý závazek nepolevit ve zvyšování poskytovaných zdravotních služeb. Řízení kvality a bezpečí se stalo pro nemocnici kontinuálním procesem, jehož cílem je neustálé zvyšování úrovně poskytovaných zdravotních služeb s důrazem na bezpečí pacientů.

„Na splnění podmínek pro udělení certifikátu kvality a bezpečí se podíleli všichni zaměstnanci nemocnice, kterým za to patří velké poděkování,“ dodává ředitelka nemocnice.

Nemocnice Blansko je držitelem certifikátu kvality Spojené akreditační komise již od roku 2011. Stala se tak tenkrát třetí nemocnicí v Jihomoravském kraji, které bylo toto prestižní ocenění uděleno.

-mka-

Na kávě s Janem Hrnčířem

Jan Hrnčíř je blanenský zastupitel, poslanec Parlamentu České republiky za hnutí SPD. Na podzim bude z pozice lídra kandidovat za SPD v komunálních volbách. Povídali jsme si o práci ve sněmovně, o našem městě i o knize Kam mizí české peníze, kterou Jan Hrnčíř před Vánoce uvedl na trh.

Vzhledem k demografickému vývoji, městu chybí i domy s pečovatelskou službou nebo mateřské školy. Proto považují za naprosto chybný a už minulým vedením města prosazovaný projekt na přeměnu bývalé MŠ na ulici Sladkovského na azylový dům pro nepřípustivě obyvatele z vyloučených lokalit z celé ČR. Tento objekt musí znovu sloužit svému poslání, tedy jako mateřská škola, jejichž kapacit se v Blansku nedostává.

Jak lidé na komunální úrovni vnímají hnutí SPD?

Myslím, že před čtyřmi lety bylo hnutí na komunální úrovni popelkou. Lidé si nás spojovali spíše s celostátními tématy a také nám úplně nevěřili, že máme kvalitní program i pro města a obce, ale především nám nevěřili, že máme dostatek kvalitních lidí, kteří jej budou prosazovat. Za tuto dobu jsme urazili veliký kus cesty a jsem přesvědčen, že i občané to vidí a vnímají nás jinak, o čemž svědčí i stále rostoucí volební preference našeho hnutí.

Na podzim loňského roku jste vydal knihu s názvem „Kam mizí české peníze“? Co vás k jejímu napsání inspirovalo?

Tématem vyvážení nezdaněných zisků z naší ekonomiky se dlouhodobě zabývám. Ze setkávání se s lidmi napříč republikou vím, že je toto téma velmi zajímavé. Hlavním cílem této knížky proto nebylo napsat nějakou alternativní učebnici ekonomie či předkládat čtenáři návrhy zákonů v téměř paragrafovém znění, ale ani jen planě kritizovat.

Tato kniha je určena nejširší veřejnosti a byl bych rád, aby byla zajímavá a srozumitelná i pro člověka, který má třeba jen základní vzdělání a za celý svůj dosavadní život přečetl i doslova jenom pár knížek. I takovému čtenáři (a možná hlavně jemu) by měla tato kniha posloužit k pochopení toho, kam mizí české peníze, a proč s každou korunou, která se dnes z Čech a Moravy ztratí, přicházíme o další a další koruny zas a znova.

Ve své knize píšete, že drancování naší země jede na plné obrátky. Kdo naši republiku drancuje? O jaké firmy jde?

K významně masovému odlivu peněz dochází z

vodárenských a energetických společností. Právě na něm je nejzřetelněji vidět, kam nás dostal hanebný a často korupcí doprovázený výprodej strategických odvětví a přírodních zdrojů do zahraničních rukou, realizovaný především porevolučními vládami ODS a lidovců.

Kolik zahraniční kapitál vydělává na Češích? Existuje konkrétní číslo?

Prostřednictvím kapitálových výnosů je každoročně z naší země vyvedena neuvěřitelná suma více než 300 miliard korun. A v posledních deseti letech dokonce odliv kapitálu dramaticky převyšuje příliv zahraničních investic, jejichž objem v současnosti nejen nepokrývá odliv, ale dokonce dnes oproti dlouhodobému průměru klesá.

Je možné toto drancování zastavit?

Snažil jsem se i upravit legislativu, aby se tomuto jevu zabránilo, ale z ostatních stran nebyl zájem toto řešit. I když teď před volbami mají zase plná ústa slibů.

Oprava náměstí spěje ke konci

Mítko, téměř třicet laviček a dvě větší dřevěná posezení. Tento městský mobiliář již brzy bude moci veřejnost využívat na náměstí Republiky, které nyní prochází rekonstrukcí. Původní rozsáhlá obyčejná parkovací plocha se má změnit v prostor, kde se budou moci Blanenští i přespolní zastavit a posedět. Mluvíme o místě, které se nachází v těsném sousedství před časem upraveného prostoru po hotelu Dukla.

„Úpravy se dočká jeden z posledních prostorů v centru města, který byl v původním neutešeném stavu. Chceme, aby se stal pro obyvatele přívětivějším a navázal na již zrevitalizované části náměstí Republiky. Věřím, že po dokončení bude dosud nevhodně vypadající prostor příjemným místem pro odpočinek a zastavení,“ řekl starosta města Jiří Crha.

Od poloviny května je plocha oplocena a neprůchozí. Dělníci již provedli terénní úpravy, plochu odvodnili, položili kabelové rozvody pro veřejné osvětlení, vydláždili parkoviště. „Zatím postupujeme podle harmonogramu, termín předání bychom měli stihnout,“ zmínil stavbyvedoucí René Hrazdira z firmy Firesta. Hotovo by mělo být během srpna.

Jednou z novinek bude rampa, která bezbariérově propojí horní a dolní část náměstí. Bude vyhotovena z česaného betonu. Posezení zpříjemní nová zeleň.

„Mítko bude umístěno v jednom ze zelených kruhů. Lidé stisknou tlačítko a zařízení bude po určitou dobu vyrábět vodní mlhu. K příjemnějšímu klimatu přispěje také bílá dlažba, která i při intenzivním slunečním svitu zůstává chladnější,“ vysvětlil Jiří Svoboda z odboru správy a rozvoje města.

-mka-

barvyulmira

prodej barev
poradenství
malování

Masarykova 2384/2a, Blansko
www.barvyblansko.cz

Stavba přemostění pokračuje

Jeřáb, který uzvedne 180 tun, od pátku 15. července doplnil stroje v zázemí stavby nového přemostění přes řeku Svitavu. Na jejím pravém břehu totiž dělníci začali vztyčovat obloukovou část mostní konstrukce, která spojí centrum města se Starým Blanskem. Jednotlivé části konstrukce musejí dělníci nejprve pomocí jeřábu osadit a svařit. Poté se most během zhruba týdne vysune nad železniční trať a překoná díky tomu železnici i řeku ve směru od Starého Blanska k centru.

„Aktuálně dokončujeme instalaci ocelové mostní konstrukce. Od pátku začínáme vztyčovat obloukovou část konstrukce. Rozpoznatelné to bude i pro veřejnost, konstrukce se navýší o více než šest metrů do výšky oproti úrovni spodního nosníku,“ popsal vedoucí projektu z Metrostavu DIZ Robert Škarecký.

Specialisté na mostní konstrukce teď budou postupně osazovat jednotlivé části mostního oblouku, které váží od dvaceti až po 35 tun. Na pomoc si tak museli až z Ostravy přivést speciální jeřáb, nejtěžší částí těsně před výsunem osadí ještě výkonnější stroj, který uzvedne až 270 o 90 tun.

Souběžně se nyní dokončují práce na mostě samotném, podpěrách i na pomocné výsuvné konstrukci, díky níž oblouk o celkové délce 74 metrů překlene trať a řeku. Část dočasných podpěr museli dělníci umístit dokonce přímo do koryta řeky Svitavy.

„Až bude most, který je zatím umístěný na konstrukci pomocné výsuvné dráhy, celý smontovaný a staticky zajištěný, budeme jej posunovat přes koleje na druhou stranu řeky. Výsun bude probíhat pomocí hydraulických lisů a bude při něm probíhat spousta operací spočívajících v přizvedávání a následném spuštění mostu na výsuvná ložiska. Konstrukce musí být umístěna s přesností na jednotky milimetrů, proto bude celý výsun časově i technicky náročný, proto zhruba týden,“ popsal Robert Škarecký.

Tento typ výsunu se podle odborníků používá jen zřídka, jednodušší variantou je stavět klasicky pomocí podpůrných konstrukcí, u blanenského přemostění ovšem bylo nutné po většinu výstavby

zachovat provoz na trati, proto zhotovitel zvolil tuto metodu.

„Stavba přemostění je unikátní nejen způsobem výsuvnutí, byť to nabídne zajímavý pohled pro veřejnost i pro odborníky z praxe. Jde o jednu z největších dopravních staveb v kraji, v níž se daří pokračovat navzdory krizi ve stavebnictví i potížím s dodávkami stavebního materiálu,“ podotkl starosta Jiří Crha.

Rušno je nyní stále také v okolí mostní konstrukce. „Souběžně pokračují také práce na vybudování nové okružní křižovatky, která přemostění napojí na Brněnskou ulici. V tuto chvíli zde provádíme pokládku obrub a probíhá také dláždění chodníků a parkovacích stání, v průběhu srpna pak bude následovat pokládka spodních asfaltových vrstev,“ popisuje stavbyvedoucí.

Po výsuvu mostu přijde na řadu odstranění pomocné výsuvné konstrukce a dopojení mostu na komunikace ulic Svitavská a Brněnská. Provoz na mostní konstrukci by měl být zahájen ještě letos na začátku prosince.

Pavla Komárková, tisková mluvčí

LETNÍ KONCERTY NA DUKLE

KAŽDOU SRPNOVOU NEDĚLÍ od 16 hod.

7/8 APF

- kapela s lídrem Martinem Štěpánkem

14/8 HD acoustic

- bigbítové pecky v akustické podobě

21/8 ROSOMÁK Olympic revival

- největší hity kapely Olympic

28/8 MARTIN ŠTĚPÁNEK

- vlastní tvorba blanenského muzikanta

**VSTUP ZDARMA, OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.
NA AKCI ZVOU STAROSTA JIŘÍ CRHA
A KANDIDÁTI ODS DO KOMUNÁLNÍCH VOLEB.**

ZT energy

Svitavská 434/10,
Blansko

**DODAVATEL VÝHODNÉ ENERGIE
OD ROKU 1994**

- Dodávka tepla, plynu a elektřiny
- Údržba kotelen
- Výstavba a rekonstrukce tepelných zdrojů
- Revize a zkoušky plynových a tlakových zařízení

**Chcete
výhodnější
energii?**

Kontaktujte nás pro nezávaznou nabídku:

info@zt-blansko.cz

www.zt-blansko.cz

→ **Voda**
→ **Topení**
→ **Plyn**
→ **Elektro**
→ **Revize**

 RACOM

Do našeho moderního osazovacího centra v Blansku hledáme nové kolegy.

www.racom.eu/prace

jobs@racom.eu · 777 951 369

Lenka Voráčková

Stabilní zázemí, fér přístup a zajímavá práce, za kterou můžete stát.

Přidejte se k nám!

**JK
Servis**

tel. 704 361 750 | kokoservis@email.cz

- opravy kanalizace
- voda, topení
- prohlídka TV kamerou
- strojní čištění
- instalátéřské práce

Stabilní a spolehlivý INTERNET

**VYZKOUŠEJTE NA MĚSÍC
ZDARMA**

AŽ 300 MBit/s

Od 99 Kč/měs.

 **ČESKÁ
INFORMATIKA**

 702 535 635
www.ceska-informatika.cz

**PODLAŽÁŘSTVÍ
ZOUHAR**

Pražská 1, 67801 Blansko

Tel. 606 263 064

Prodejna: 774 263 064

zouhar_bk@post.cz

www.podlahyzouhar.cz

- broušení a lakování parket
- PVC, koberce
- vinylové podlahy
- plovoucí podlahy, parkety

**PŮJČOVNA BRUSEK
NA PARKETY**

**VOLNÉ
KANCELÁŘE
K PRONÁJMU**

www.zamecekblansko.cz

**Pro spokojený život
v Blansku**

MUDr. Jaroslava Pořízková
Ing. František Hasoň
Ing. Ondřej Dyčka

**VOLTE
ROZUMEM I SRDCEM**
kdublansko.cz

Prodám byt 2+1, OV, Blansko, nám. Republiky

cihla, 4.p. okna do vnitrobloku
vybavený, ihned k dispozici.

Cena: 4.400.000,- Kč

e-mail: ivanaaotto@seznam.cz

Úspěchy SŠ TEGA Blansko

Během školního roku 2021/2022 proběhlo na naší škole nejen mnoho různorodých akcí, ale naši studenti se zúčastnili také několika soutěží a projektů, ve kterých se jim podařilo ve velké konkurenci uspět. Rádi bychom představili alespoň čtyři z posledních týdnů.

Jedním z výrazných úspěchů bylo například 1. místo v soutěži s FabLabem, které získal studentský tým složený z žáků Tomáše Bartka (ME2), Martina Olberta (ME2), Jiřího Švancary (MES3) a Martina Skotáka (EN2). Do této soutěže, která se zaměřuje na získání nových dovedností, kreativitu a využívání moderních technologií, bylo zapojeno celkově 9 středních škol z Jihomoravského kraje a zřejmě největší výzvou byl termín dokončení – na výběr a zpracování jednotlivých projektů měly týmy totiž pouze šest týdnů. Přestože snahu našich žáků provázelo několik problémů a čas byl neúprosný, uměli si poradit a vše stihli včas. Vytvořili tak vlastní laboratorní zdroj s názvem TEGASUPPLY, který při finální prezentaci sklídl obrovský úspěch, byl porotou vyhlášen jako nejlepší a žáci si tak odnesli cenné výhry – mimo jiné vývojový kit Arduino společně se širokou sadou senzorů, řadu filamentů pro 3D tiskárny, powerbanku, odborné knihy a vouchery na několikaměsíční členství ve FabLabu, která jim umožní zdarma využívat jakékoliv vybavení, jímž tato moderní digitální dílna disponuje.

Posledního května se po dvouleté vynucené pauze konal 22. ročník barmanské soutěže Philibert Routin Cup, který ve spolupráci se vzdělávacím střediskem NCM v Brně pořádala Hotelová škola Světlá ve Velkém Meziříčí. Naši školu na této soutěži v míchání nealkoholických koktejlů reprezentovaly Pavlína Juchová a Magdalena Kučerová z KC2. Obě dívky stály za soutěžním barovým pultem poprvé v životě, Pavlína si dokonce vytáhla startovní číslo jedna a celou soutěž svým drinkem s názvem Tramtaráda zahajovala. Magda se za barem objevila zhruba v polovině soutěže, se startovním číslem devět, a technicky velmi dokonale připravila koktejl, jehož jméno je kombinací jména jejího a jména jedné z hlavních výrazných surovin, která výslednou chuť koktejlu ovlivnila – estragon. Maestro tak Magdě přinesl zasloužené zlato.

Na svoje úspěchy mohly dívky z KC2 navázat o pár dní později, kdy se zúčastnily další soutěže – tentokrát nemusely vyrazit až na Vysočinu, ale k účasti jim stačilo překonat silnici spojující Blansko a Českovice, kde se v prostorách Wellness Hotelu Panorama konal 18. ročník barmanské soutěže Punkevní pohár. A jak naše nadějně barmanky dopadly? Cenné zkušenosti

zde získala Pavlína Juchová. Magda Kučerová a Daniela Lepková obdržely naprosto shodné bodové ohodnocení, takže se mohly podílit o druhé a třetí místo.

Projekt ještě trochu jiného rázu se na naší škole realizoval od ledna do června. Žákovský tým ve složení Míša Lišková a Magda Kučerová (KC2), Petr Zachrdla (ME2), Tomáš Filka (MES1) a Jakub Gregor (MES3) se totiž zúčastnili projektu Příběhy našich sousedů pod hlavičkou Paměti národa, resp. organizace Post Bellum. V jeho rámci se pokusili zachytit životní příběh jednoho pamětníka – konkrétně pana Arnošta Bechra, který je mj. spoluautorem publikace Pověsti z Blanska a Moravského krasu. Práce na projektu byla dlouhodobá a během této doby se zdokonalili v různých dovednostech – například ve vedení rozhovoru, v práci s technikou, v tvorbě audiovizuálních materiálů, ale také v orientaci v dějinách 20. století, práci s informacemi a v neposlední řadě v prezentačních dovednostech. Svůj závěrečný výstup – videonahrávku – pak prezentovali v krásných prostorách plného Křišťálového sálu na Staré radnici v Brně.

Je fajn, že na škole vzniká řada různorodých týmů, které dokážou vytvořit společná díla. Všem studentům děkujeme za skvělou reprezentaci školy, protože je krásné, když pedagogové mohou vidět své studenty růst. Dlouhodobě tak můžeme sledovat, že žáci naší školy se rozvíjí komplexně, ve všech aspektech společenského života, a že jsou nejen konkurenceschopní, ale dokonce dokážou v soutěžích jak technického zaměření, tak i toho gastronomického vyhrávat.

PRONÁJEM KOMERČNÍCH PROSTOR

- celková výměra 170 m²
- suterénní prostor
- samostatný vchod
- vlastní sociální zařízení
- samostatné energie
- vhodné k zrealizování jakéhokoliv podnikatelského záměru

**JEDNA VOLNÁ KANCELÁŘ
K PRONÁJMU**

Více info na e-mailu: info@amica.cz

Cestování: Malta a Gozo křížem krážem

Přestože jsem si myslel, že letošní dovolenou strávíme spíš na horách, nakonec jsme vyrazili k moři. Výběr padl na nejmenší zemi EU - Maltu. Naše výprava nakonec čítala osm členů a vzhledem k tomu, že ubytování jsme řešili pouhých 14 dní před odletem, byla docela fuška sehnat v nejvyšší turistické sezóně střechu nad hlavou. Nakonec ale vše dobře dopadlo a mohli jsme odletět. Strávíme čtyři dny na ostrově Gozo a další tři dny na Maltě, budeme se přesunovat auty a v plánu máme prozkoumat ostrovy co nejvíce.

Letadlo má skoro hodinu zpoždění a na Maltě tak přistáváme až v 17 hodin. V půjčovně bereme předem zamluvená auta a vyrážíme. Řízení na Maltě je zvláštní kapitolou a určitě mi krom několika prasklých mozgových cévek ze stresu připravilo jeden z nejsilnějších zážitků z celé dovolené. Jezdí se tu totiž po levé straně, volant je napravo. Malta je sice desátý nejmenší stát na světě, ale co do hustoty zalidnění zabírá úctyhodnou čtvrtou příčku. To znamená, že mimo vysoké koncentrace lidí je tu i hodně aut. Dálnice neexistují, obyčejné křižovatky taky ne. Za týden jsem tu projel stovky kruhových objezdů - od těch velkých až po miniaturní kolečka nakreslená na vozovce. Na silnicích jsou buď místní (řídí hrozně), nebo podobní nešťastníci jako my. Doprava je chaotická, nepřehledná a příliš nepomáhají ani mapy Google - některé úseky neznají, navigují špatně, případně nás tahají nesmyslnými zkratkami. Hustota dopravy na ostrovech způsobuje, že průměrná rychlost je asi 30 km/h.

Naše první cesta směřuje do města Cirkewwa na trajekt. Přejíždíme tak skoro celý ostrov, což nám zabere skoro hodinu. Po cestě se několikrát po odbočení spontánně řadí do pravého pruhu, dvakrát chci jet na kruháci vpravo a taky málem zajíždím jednoho domorodce, za což se mu touto cestou upřímně omlouvám. Tohle bude opravdu boj...

Trajektem se dostáváme na ostrov Gozo, konkrétně do města Mgarr. Odsud už je to jen kousek k našemu prvnímu ubytování v Ix-Xiewkija. Zastavujeme v místním Lidlu, kde nakupujeme jídlo a víno. Ceny jsou tu skoro srovnatelné s těmi našimi, řekl bych v průměru asi o 10 % vyšší, ale jak u čeho.

První ubytování je úžasné. Procházíme několik set let starý typický farmářský dům, který máme jen pro sebe. Pět pokojů, stejně tak koupelna, terasa a bazén s grilem. Tohle se opravdu povedlo a nevyšlo to ani moc draho. Povečeříme v místní hospůdce, vracíme se pozdě a zkusíme usnout, což jde v krutém vedru dost špatně. Klimatizace nefunguje. To, že je na mince, zjistíme až druhý den ráno :-)

Ráno vstávám jako první a jdu se ženou na kávu. Chceme ledovou s mlékem, platíme 2 Euro za jednu. Naše první výprava směřuje k moři. Podle mapy to máme pěšky něco přes dva kilometry, a tak jdeme pěšky. Po pár stovkách metrů lituji, že jsme nejeli autem. Což o to, chodím rád, ale okolí je nevábné a cesta k moři nepřijemná. V závěru nás navíc čeká strmý sestup po skalách, což člověk nikde nevyčte, ale to už je riziko neznalosti místního terénu. V žabkách to je docela adrenalin... Pláž v zátocce Mgarr ix-Xini je maličká, lidí je tu jen pár, a tak si užíváme krásné průzračné vody, která má snad 27 stupňů, skácame z útesů a potápíme se.

Po obědě jedeme na sever ostrova do rybářské vesničky Marsalforn, která je od nás vzdálená asi 12 km. Ochutnáváme místní plněné pečivo a procházíme pobřeží. Jsou tu krásné skály a pískovcové útvary, ze kterých někteří skáčou do moře, které je opět křišťálově čisté. Jako z katalogu cestovek. Nechávám naši skupinu blbnout ve vlnách a jdu podél moře ještě dál, až tam, kde nejsou prakticky žádní turisté. Najednou se mi otevře výhled, na který budu dlouho vzpomínat. Zátoka, ve které se ocitám, nabízí neskutečnou podívanou na pískovcový útes, ve kterém jsou za stovky, možná tisíce let vytesány obtisky obřích vln. Dohromady se světle modrým mořem a všudypřítomným klidem mám podobný pocit, jako bych tuto krásu sám objevil.

Další den zahajujeme kávu, tentokrát skoro v plném počtu. Za pět káv a dva zákusky dávám osm EUR (divně, že?) a po snídani jdeme obhlédnout Baziliku sv. Jana Křtitele, která je přímo na náměstí u naší kavárny. Jeden by řekl, že jde o historickou památku, ale kostel je z 20. století a dokončený byl před necelými 50 lety.

Dnes máme v plánu pláž Ramla Beach, která je na severovýchodě ostrova, vzdálená asi 15 km od našeho ubytování. Vinou jedné špatné odbočky na cestě strávíme více než 30 minut a stihneme si tak prohlédnout několik místních obcí. Pláž se vyznačuje červeným pískem a jde o jednu z největších na Gozu. Jdeme až na východní stranu, kde jsme úplně sami a skácame do vln. Po koupeli obouváme tenisky a jdeme na krátký výšlap k jeskyni Tal-Mixta Cave, odkud se nám nabízí pohled na celou zátoku. Náhdera.

Odpoledne se přesouváme na západ ostrova do zátoky Dwerja k Azurovému oknu. Ještě v roce 2017 tu stál úchvatný osmdvacetimetrový skalní oblouk, který však zničila bouře. I tak se jedná o impozantní místo. Všude kolem se tyčí ohromné útesy, které nás každou chvíli nutí vytáhnout mobil a fotit. Za dobrého počasí se tu dá plavat a hlavně vsorchlovat, v době naší návštěvy však vane silný víchor a zvedají se mnohametrové vlny, což vzápětí pocítím na vlastní kůži - jsem durch mokrý.

Před cestou zpátky si ještě dáváme v místním kiosku smažené kalamáry a krevety, oddělujeme se od zbytku výpravy a už jen ve třech vyrážíme dál. Navštívíme úchvatnou katedrálu Ta' Pnu a pokračujeme do hlavního města Gozo, Victorie. Město není veliké, má asi 7.000 obyvatel, a místní tomuto městu nefeknou jinak, než Rabat, což je taky jeho původní název. Jeho historie sahá až do doby bronzové a největším jeho lákadlem je Citadela - stará pevnost, která se tyčí nad městem a nabízí mimo výhledy do okolí také několik placených prohlídek, ať už kostela, vězení nebo některého z muzeí.

Další den ráno zahajujeme opět v kavárně. Za dvě ledové kávy platíme 3 Euro. Místní mají spoustu věcí na háku a nám proto ani nepřijde divné, že jsme třikrát dostali úplně jinou kávu za úplně jiné peníze, přičemž jsme vždy objednali to stejné.

Naším dnešním cílem je zátoka Xlendi na jihovýchodě ostrova. Je jako vystřižená z cestopisných časopisů - azurové moře, kotvící lodě, skály a útesy... Vydáváme se po východní straně pobřeží, a přicházíme k miniaturní zátocce, něco jako slepému rameni. Zde přecházíme na druhou stranu a míříme k pevnosti Xlendi Tower. Na pevnosti není nic zvláštního, podobných najdete na Gozu i Maltě desítky. Co je výjimečné, jsou výhledy na okolní skály a na solné pánve, které jsou pod ní. A co je hlavní - je to opět bez turistů. Po cestě jich potkáme sotva deset. Pokračujeme dále po pobřeží a jsme doslova uchvázeni pískovci, ze kterých moře a vítr dokázaly za stovky let vytvořit neuvěřitelné tvary.

Opouštíme Xlendi Bay a vydáváme se ještě na jedno místo, které jsem objevil při studování map. Jde o oblast Ghasri a jednu zátoku, která připomíná spíše řeku, jež se klikatí několik set metrů do vnitrozemí, kde končí miniaturní, sotva deset metrů širokou oblázkovou pláží. Zde lidí jsou, ale není jich moc, přece jen se jedná o hůře dostupné místo, které není pro každého. Po krátké koupeli se vydáváme na průzkum okolí, obdivujeme vysoké útesy a solné pánve, z nichž ochutnáváme mořskou sůl, a jdeme pěšky až do zátoky Xwejni. Tady už je mnoho turistů, které zde vykopil autobus.

Pozdě odpoledne se ještě jednou vydáváme do města Victoria, tentokrát zkusíme bez aut místní dopravu. Večer trávíme „doma“ v taverně u rotundy, kde hraje kapela a náměstí je plné lidí. Jdeme spát hodně pozdě.

Balíme a přemísťujeme se na ostrov Malta. Jsem docela zvědavý, jak funguje platba trajektu. Po cestě na Gozo po nás totiž nikdo nic nechtěl, nevzali jsme si ani žádnou kartu. Nakonec platíme u okýnka před vjezdem na trajekt necelých 30 Eur za čtyři lidi a vozidlo. Když se to tak vezme - je to logické. Z Goza totiž není žádná možnost, jak se dostat zpátky a ani nikam jinam.

Osazenstvo se chce koupat, ovšem totálně zaplněná pláž v Mellieha Bay naznačuje, že neděle v červenci nebude úplně ideálním dnem pro klidný odpočinek u moře. Uvidíme...

Po cestě na pláž v Golden Bay zastavujeme ještě na vyhlídce v Il-Prajjet, kde se nachází Popeye Village - uměle postavená vesnička, kterou zde vybudovali filmaři, a která slouží jako turistická atrakce. Za úctyhodných 18 Eur na osobu exkurzi odmítáme, ale vyhlídka je krásná a určitě bych ji doporučil.

Pláž v Golden Bay patří k těm turisticky nejoblíbenějším na Maltě. Parkujeme na placeném parkovišti (jinde ani nebylo místo) a vida plnou pláž, opouštíme opět část skupiny a vydáváme se najít jiné, méně turistické místo. Přicházíme k pevnosti Ghajn Tuffieha, odkud se nám otevírá pohled na zátoku, která už vypadá lépe, ale vidíme, že ještě o kus dál bude pláž přesně pro nás. Bez pořádné obuvi to ale nepůjde. Přecházíme přes další vrchol v Qarraba Bay, který je tvořen jakýmsi šedým pískovcem v podobě bizarních špičatých homolů a shora vidíme cíl naší cesty - pláž Gnejna, kam přicházíme po dalších asi dvaceti minutách. Tady je o poznání méně lidí, ale soukromí je za cenu kvality pláže, která není nijak valná a v mělkém moři je spousta trávy, takže se nedá plavat a žena nadává. Ale výlet to byl skvělý, nachodili jsme zhruba deset kilometrů a udělali spoustu překrásných snímků.

Pozdě odpoledne se přesouváme až na východ do města Marsaskala, kde máme zamluvené ubytování. Apartmánový komplex se dvěma bazény nepůsobí zdaleka tak romanticky, jako farmářský dům na Gozu, ale apartmán je velkorysý, krásný a skvěle vybavený. Náš pokoj je v nejvyšším patře a pár metrů z terasy je hezký bazén, sice určený i pro další apartmány, ale zcela nevyužívaný. Zasloužený hodinový relax trávíme zde se sklenkou vína. Z ubytka je to jen pár desítek metrů k moři, které je ale kamenité, ve smyslu, že kameny jsou v podobě velkých panelů. Večeři si dáváme v blízkém přístavu.

Další den se naše výprava opět rozděluje. Zatímco část stráví den relaxačně u moře a u bazénu, my se vydáváme do hlavního města Maltý Valletty, které se pyšní tím, že jde o nejmenší hlavní město světa. Žena zatouží okusit řízený na levé straně. Její přání jí plním, sedám na zadní sedadlo a hned po pár metrech svého rozhodnutí lituji. Ne že by řídila špatně, to vůbec, ale provoz je opravdu hustý, přijde mi, že jede více vlevo, než je zdrávo. A tak říkám, ať nejede tolik u kraje, za což dostávám od všech spolucestujících studenou sprchu, že se mnou je to ještě horší. Dál tedy trpím málky a vládu nad automobilem přebírám kousek před Vallettou.

Vzhledem k tomu, že jsme vyrazili už po osmé ráno, vítá nás hlavní město Maltý sice šíleně hustým provozem, ale ve městě samotném není tolik turistů, jak jsem očekával. Prohlížíme si vládní budovy, překrásnou architekturu a přemýšlíme, proč je hlavní tepna lemována zátrasy a přejít se dá jen na několika místech. V momentě, kdy se dostaneme na náměstí před prezidentským palácem, je nám vše jasné. Vojenská přehlídka, přijíždějící vládní auta, nato se objeví maltský prezident a vzápětí přijíždí prezident Chorvatska.

Ochutnáváme místní street food v podobě slaneho pečiva ftira plněného masem a zeleninou, placku plněnou kuřecím masem a další věci. Ačkoli ceny v restauracích jsou tu poměrně vysoké, na ulici se dá dobře najíst i za 2 - 4 Euro. Přicházíme až k pevnosti na severu města s výhledy do zátoky se dvěma majáky, procházíme se uličkami a obdivujeme místní architekturu. Město je pěkné, strávili jsme tu určitě alespoň čtyři hodiny.

Po obědě se vydáváme ještě na jedno místo, které jsem našel na internetu. Sice je až na severovýchodě ostrova, ale na Maltě vlastně není nic daleko... Poblíž Little Armier Beach se nachází jakási mořské „oko“

- místo, kde malou jeskyní vtéká moře do otvoru asi 20 metrů v průměru a asi 8 - 12 metrů výšce. Jsme tu sami, a tak si užíváme magie tohoto místa. Některé recenze na internetu říkají, že se tu dá skákat a potápět se, ale přítomná cedule říká pravý opak. Nepokoušíme štěstěnu. Po cestě zpátky na východ ostrova se ještě zastavujeme v Armier Beach - malé pláži s veškerým servisem, křišťálovým mořem a písčnou pláží, s minimem turistů. Večer trávíme grilováním na terase a plánováním dalšího dne.

Jeden den jsme chtěli relax, a tak máme dnes v plánu prozkoumat ostrov z lodí a podívat se taky na jednu z největších atrakcí Maltý - malý ostrov Comino s Blue Lagoon, kterou najdete na drtivé většině titulních stránek průvodců. Přestože jsem původně chtěl objet celý ostrov Malta a na Cominu se případně na chvíli zastavit, nakonec jsem se smířil s tím, že tento výlet se na internetu objednat nedá, takže nakonec zvolíme cestu místními Hop-on Hop-off spoji, které za 25 Eur na den nabízejí jak autobusovou, tak lodní dopravu. Takový byl plán.

Vyrážíme ráno do přístavu ve městě Sliema, parkujeme v místním nákupním centru a spěcháme do přístavu. Po cestě nás zastavuje naháněč z lodí Supreme, který nabízí výlet okolo Maltý s hodinovou zastávkou na Cominu - přesně tak, jak jsem si to představoval. Z původní ceny ještě slevuje 10 Eur na osobu, a tak souhlasíme a jdeme na palubu.

Na lodí je odhadem kolem osmdesáti lidí, kteří sedí nebo polehávají na různých místech. Kupujeme si pivo, víno a pozorujeme krásy ostrova Maltý, které jinak než z moře spatřit nejde. Kapitán nám dává občasný výklad a upozorňuje na některá zajímavá místa. V jeden moment se všichni nahnou ke kraji lodí a pozorují cosi, co já nevidím. O pár vteřin později se od svého kamaráda dozvídám, že to byli delfíni. Pozorujeme překrásné útesy, jeskyně a v jedné ze zátok zastavujeme a skoro všichni skácame do průzračného moře, kde se skoro hodinu koupeme. Součástí plavby je i oběd, ale poněkud nevalné chuti.

Další zastávkou je ostrov Comino. Vlastně jsme sem chtěli jet na výlet už z ostrova Gozo, ale nakonec jsme zvolili jiný plán, což dnes považuji za rozumné rozhodnutí. Comino a jeho Blue Lagoon je jeden obrovský cirkus. Je tu v podstatě jen jedna pláž, na které se těsnají stovky lidí a soupeří o volné místočko. Cestu sem lemují stánky s jídlem a drinky, z každého z nich huláká muzika a o nějaké romantice nemůže být řeč. My se tomuto městu vyhýbáme a jdeme asi o kilometr dál do Crystal Lagoon, kde mimo lodí není skoro nikdo a voda je tu podobně průzračná. Jeden z mála přítomných turistů mi půjčuje šnorchl a můžu tak pozorovat podmořský život, byť jen na chvíli. Tohle místo je opravdu krásné.

Zpátky do města Sliema se dostáváme až skoro v sedm večer, po cestě nakupujeme a poslední večer trávíme příjemnou grilovačkou na naší terase.

Letadlo nám letí až v půl páté odpoledne, proto využíváme několika volných hodin k prohlídce dalších míst na Maltě. Tím prvním je rybářská vesnička Marsaxlokk, ve které je krásný kostel a barevné lodičky všech možných velikostí. Místní rybáři u vody opravují sítě a jejich ženy na trhu nabízejí vlastní výrobky - od šátků přes šperky až po koberce. Na skok se zastavujeme ještě ve starobylém městě Mdina, které však jen proletíme a litujeme, že jsme tu nemohli strávit více času. Nevadí, snad příště.

Vracíme auta a odcházíme do letištní haly. V Polsku přistáváme opět o hodinu později, jedeme domů a slibujeme si, že se sem určitě ještě někdy vrátíme. Na jaře nebo na podzim, kdy je ideální čas pro pěší turistiku, která tady musí být úžasným zážitkem.

Martin Müller
www.odcesty.cz

KOLA DĚTSKÁ, HORSKÁ
A TREKINGOVÁ!

BAZAR - Sadová 8, Blansko.

Super ceny!
Tel. 602786025.

Nabízím výkup veškerých starožitností: nábytek, nádobí, šperky, mince, bankovky, pohlednice, dobové šaty, zbraně, stříbro, zlato, veškeré poklady z půdy. Osobně přijedu, zajistím odvoz, platba ihned na místě hotově. Ke každému výkupu vstupenka na zámek Letovice zdarma. V případě ceny výkupu nad 20 000,- Kč nabízím zdarma noc na zámku Letovice v zámeckém apartmánu.
Tel. 602 528 912

Řádková Inzerce

* Půjčovna HAKI lešení Olomučany. Tel.: 604585530.
* Prodám zlaté pohádkové knihy celou sérii. Tel. 778405844.

Vzpomínka

Dne 3. 8. 2022 tomu budou již 2 roky, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, pradědeček a kamarád, pan Zdeněk Smílek z Blanska. Všem, kteří jste ho znali, děkujeme za tichou vzpomínku.

Manželka Ludmila, synové Zdeněk a Luděk, vnoučata a pravnoučata

Gottwaldová vybojovala olympijské medaile

Po covidové pauze hostil poslední červnový týden Olomoucký kraj Letní olympiádu dětí a mládeže 2022. Představilo se zde celkem 3593 sportovců ve dvaceti sportech rozdělených do 73 disciplín. Mezi nimi nechyběli ani zástupci cyklistiky z našeho regionu - kadeti Amálie Gottwaldová (CP team) a Kryštof Friedel (ACT IeraK Blansko) a žáci Justýna Novotná (Moravec team) a Josef Kuchař rovněž z ACT IeraK.

Bikeři zleva: Josef Kuchař, Justýna Novotná, Amálie Gottwaldová, Kryštof Friedel. Foto Goty

„V rámci cyklistiky všichni závodí na horských kolech (MTB) a pro reprezentaci Jihomoravského kraje si museli ještě osvojit BMX a dráhovou cyklistiku. To byla výzva, které se naši zhostili skvěle,“ uvedla Kateřina Gottwaldová, matka nejúspěšnější závodnice Amálie Gottwaldové. Ta získala v součtu tři medaile. Vyhrála závod na horských kolech a bronzová byla v BMX a na dráze na 500 m s pevným startem. „Hrdinou výpravy byl v závodě Cross Country náš Pepa Kuchař, který jedoucím na vedoucí pozici v polovině závodu urval sedlo a bez něj dojel závod i tak na skvělém šestém místě,“ pochválila. Do celkového úspěchu Jihomoravského kraje, který se stal nejúspěšnější výpravou na celé olympiádě, přispěli závodníci z Blanska ještě několika dalšími bodovanými umístěními v různých disciplínách – Kuchař čtvrtým a dalším šestým, Friedel pátým a Novotná a Gottwaldová dalšími šestými. „Děkujeme všem za podporu a spolupráci a gratulujeme všem zúčastněným sportovcům,“ uvedla Gottwaldová.

Ve druhé polovině července bikery čeká MČR ve Stupně. Dále jsou pro reprezentaci ČR nominováni Amálie Gottwaldová a Josef Kuchař na Mistrovství Evropy MTB mládeže. To proběhne během prvního srpnového týdne ve Švýcarsku.

Bohumil Hlaváček

Dva blanenští hráči vezou z ME stříbro

Ve dnech 5. – 9. července se ve Vídni konalo mistrovství Evropy v baseballu žáků. Nominaci na ME si vybojovali také dva hráči z Blanska Martin Fajmon a Lukáš Hanák. Nejmladší česká reprezentace po napínavém finále nakonec získala stříbrné medaile.

Mistrovství Evropy se zúčastnilo osm týmů. Do Vídně se sjely národní týmy Itálie, Litvy, Maďarska, Nizozemska, Česka, Francie, Německa a Rakouska. Prvním soupeřem ve skupině byl pro český národní tým výběr z Rakouska, který s přehledem deklasoval 15:0.

Dalším o poznání těžším protivníkem byla Francie. Česká reprezentace z počátku utkání dominovala a držela průběžné vedení. Střídajícím nadhazovačům se však příliš nedařilo a soupeři tak využili šance a začali stahovat bodový rozdíl z průběžného vedení 6:2 až na 6:5. Tentokrát nadhazovače podržela obrana a v dramatické dohrávce zápasu za nepříjemné situace při obsazení skórovacích pozic francouzskými běžci se však českému týmu podařilo zahrát krásnou double play, tedy dva auty, a i v druhém duelu tak Česko bralo důležité vítězství. Touto výhrou si Česko zajistilo postup do semifinále. V posledním utkání ve skupině český národní tým vyhrál nad Německem 16:3.

Poté už české hráče čekalo semifinále. A cíl je jasný, je třeba vyhrát a zajistit tak pro ČR postup na MS v příštím roce. V semifinále se hráči potkali s Nizozemskem a i v tomto utkání vyhráli 6:1. Mezitím Německo poráží v semifinále favorizovanou Itálii. Finálová dvojice je jasná, Česko vs. Německo. Ve strhujícím finálovém utkání podlehla česká národní reprezentace soupeři až ve třetím nastavení 9:10 a obhájila tak stříbrné medaile z ME 2021. Neuvěřitelné utkání, ve kterém se šance na výhru přelézaly z jedné strany na druhou, trvalo tři hodiny a třikrát bylo přerušeno pro déšť, jenž doprovázel hráče i diváky po celou dobu. Česko získalo čtvrté stříbro za posledních šest let a také postup na MS v roce 2023. Bronz putuje do Nizozemska.
Radka Sitarová

Václav Kolář: Sport je u mne stále na prvním místě

S jedním z nejúspěšnějších sportovců města Blanska mnoha posledních let Václavem Kolářem jsme se naposledy potkali ještě za covidové epidemie.

I sám pro sebe postavím nějaké výzvy, těším se.

Jsi u nás stále jasně nejlepší?

Určitě jo. Mladí mají výhodu v tom, že nic neřeší, mají jen školu a kolo. Já se svým sportem žívím jako profesionál, mám toho strašně moc. Oni mají motivaci porazit Koláře, můžou jen překvapit. V této pozici jsem už víc jak deset let. Já to i těm klukům přeju, aby mne někdy dostali, to je přece přirozené. Nikdo není předem vítěz.

A konkurence ve světě?

Nemám momentálně tak úplně přehled. Nějak to dopadne. Nechci se stresovat předem. Je určitě moc mladých Španělů, kteří se budou chtít vytáhnout.

Co tvoje vybavení?

Mám úplně top kolo, jsou jenom tři v Evropě. Měl jsem dostat nové, ale nedostalo se ke mně kvůli celním problémům, hrozně dlouho jsem to řešil i s právníky. Denně. Už jsem to chtěl i nechat být, nebylo mne to pořád řešit. A nakonec se fakt vrátilo do Číny.

Díváme se na tvoji poslední mistrovskou fotografii. Je už stará asi měsíc. Jaký titul jsi získal?

Vyhrál jsem republiky v UCI trialu. Ten se na rozdíl od biketriálu, který se jezdí hlavně v přírodě, dělá na městských okruzích s umělými překážkami. Má i trochu odlišná pravidla. Tento závod byl v Praze, v obrovském areálu vybudovaném blízko D1.

Vyrovňuje se tvoje konkurence?

Jak v čem. Když jsou překážky lehčí, kluci se na mne mohou dotahovat. Pro mne čím těžší trať, tak pro mne lépe. Potom soupeřům odskočím. V Česku určitě.

Hlavní disciplínou je pro tebe ale stále biketriál?

To ano, ale já miluju ježdění na kole obecně. V trialu mám ve světě nejlepší umístění v Elite čtvrté místo v Jižní Africe. Letos bude MS v Abú Dabí v listopadu, těším se na to. Trénuju teď daleko víc, převážně na trialovém kole. Kombinuju to s posilovnou, běháním, začal jsem i víc řešit stravu. Pojmul jsem to trochu vědecktěji. Dávám tomu fakt hodně, už jsem se i dokázal pozvracet. Je to velice těžké to stíhat, mám moc akcí nasmlouvaných, občas nestíhám. Ale cítím, že se dostávám do formy, jakou jsem měl třeba v roce 2017, v mých nejlepších letech. Nesmím polevit.

Těžiště pro tebe bývalo vždy na mistrovství světa v biketriálu. To bude kde?

Ve Španělsku. Poslední dva roky kvůli covidu nebylo, tím pádem se ztrácela motivace k tréninku. Letos to budou dva závody na jednom místě, různé postavené tratě. Tři dny po sobě, v srpnu. Pak mne ještě čeká Světový pohár v Dánsku, závody v Česku,

I v Blansku?

Ano, 3. září. K nám do parku na Sportovním ostrově Ludvíka Daňka samozřejmě tímto zvu diváky. Nechal jsem na nové překážky navězt třicet tun šutru, klády. Teď to musím vymyslet a zrealizovat. Bohužel to bude hlavně na mně, týden práce. Už to tam mám hrozně obježděné, rád bych vymyslel něco nového.

Jak se dá v biketriálu užít jako profesionál?

Je to dřina. Navíc já chci pořád ještě hlavně závodit, ne jen vydělávat peníze. Jsem špičkový jezdec na různých kolech, musím řešit Youtube, Instagram, umím třeba nějaké věci, které nedává skoro nikdo jiný na celém světě. Tím jsem zajímavý i mimo sportovní biketriálovou komunitu. I jsem vyučoval, teď přichází další nabídky i aktivity. Bere mi to moc energie, kterou bych rád věnoval vlastnímu sportování. Ještě můžu aktivně závodit, trénovat můžu po kariéře. Můj čas je momentálně šíleně nabitý. Pořád někdo volá, řeší, nabízí, musím to vždy nějak vymyslet dohromady, jak to stihnout.

Vše si organizuješ sám nebo máš manažera?

Nemám. Kompletně vše si dělám sám. Tím pádem je to tak šílené. I dost práce za počítačem, telefon, emaily. Objevoval jsem se i v televizi, medailonek byl v Gejzíru. Teď třeba jdeme znovu do Česko-Slovenska má talent. V jině sestavě, já vůl jsem zase řekl ano a teď to musím vymyslet. Bude to dobré, těšte se. Jsem docela známý mezi dětmi, onehdy jsem se po exhibici podepisoval přes dvě hodiny. Odbavit cca šest stovek lidí bylo šílené. Autogramy, trička, plakáty... Být pořád příjemný, usměvavý. A to některá děcka jsou dnes drzá, protivná.

Co říct na závěr dnešního trochu jiného povídání?

Sport je pro mne pořád všechno. Čeká mne teď hodně závodů a já se na to těším. Mohl jsem mít spoustu exhibic, vydělat spoustu peněz. Ale já zatím dávám přednost závodům, kde ty peníze naopak prodělám. Na těch exhibicích nejde tak úplně o to, co tam předvedeš, ale musím bavit lidi. Když lidi rozesměju, mám z toho větší radost, než když udělám dvojité salto. To je dnešní doba i na internetu. Předvedu nějaký perfektní těžký trik a lidi víc ocení nějakou netradiční blbost než třeba výhru na mistrovství světa. Přičí se mi to, ale musím s tou dobou jít. Nechci být brán jako youtuber, ale hlavně sportovec.

Bohumil Hlaváček
Foto: archiv KV

Startuje moravskoslezská fotbalová liga

Petr Vašíček je skromný: Půjdeme zápas od zápasu

Blanenská fotbalistka má za sebou polovinu letní přípravy na sezónu. S trenérem Petrem Vašíčkem jsme si popovídali o jejím dosavadním průběhu, stavu kádru a jeho plánech do nového ročníku moravskoslezské ligy.

Jak jsi spokojen s dosavadním průběhem přípravy?

Tak určitě se mi líbí přístup hráčů, jejich pracovitost. Naběhali jsme nějakou kilometráž, tempové věci, to se nám celkem povedlo. Po této stránce jsem spokojen.

A s čím naopak ne?

Je nás pořád málo. Já si už zvykám na to, že každý půlrok bude člověk shánět nové hráče, aby se ten fotbal mohl vůbec hrát. Je to samozřejmě o konkurenci, hráči, kteří budou mít místo jisté, nebudou tak hladoví se předvést.

Tak budme konkrétnější. S kterými tvými svěřenci se na jaře v blanenském dresu už nepotkáme?

Přišel jsem o celý základ středové řady. Skončilo hostování Nikoly Todorice, v současnosti ho zkouší někde na Slovensku. Tomáš Machálek nebyla prodloužena smlouva, zájem nebyl ani z jedné strany. A už nemůžeme počítat se Štěpánem Alexou. Ten byl na zkoušce v Prostějově a lékařská prohlídka ukázala nějakou srdeční vadu. Bylo mu lékařem doporučeno, aby skončil s vyšším výkonnostním fotbalem. To je mi líto.

A naopak?

Nějaké hráče se nám podařilo udržet a přišli noví. Kryštof Crhan je z Brna a hrával za jihlavské béčko. Z Lišně jsme získali Filipa Chládku na roční hostování. Oba to jsou krajní záložníci. Asi největší posilou bude hráč černé pleť Gouaeme Sesthane Dano z Pobřeží Slonoviny. Ten doposud hrál divizi za Starou Říši. Jeví se nám velice dobře. Je vynikající v odebírání balónů, štítovej záložník, šestka jak se říká. Takového hráče jsme tu neměli. Zabudováváme dorostence. A ještě jsem zapomněl na Karla Jaroše z Vyškova, v brance zkoušíme Marka Kalinu z Uničova.

Hráči, o kterých jsi teď mluvil, jsou již napevno domluvení?

Ano, pokud o ně budeme stát, ano. Jsou již napevno rozhodnutí hrát v Blansku. Zmíněný Dano tu již bydlí. Měli jsme ještě nějaké kluky domluvené, ale bohužel momentálně nejsme natolik finančně silní, aby nám je konkurence nepřepatlila. Což se už v několika případech stalo. Třeba s Hodonínem nebo Kroměříží se nemůžeme srovnávat. Na dobré cestě byl třeba vyškovský Dan Jambor, bohužel dal přednost vyšší nabídce. Od toho jsem si dost sliboval. Ještě se o něco snažíme, ale je to velice těžké. Hráči buď nejsou, nebo mají pro nás vysoké finanční požadavky.

Co dosavadní přípravná utkání?

Máme za sebou dvě. S Hodonínem jsme nebyli kompletní, na výsledku to bylo poznat. Na Startu Brno to bylo již kvalitnější, vyrovnanější. Noví hráči přinesli třeba to, že jsme neprohrávali tolik osobních soubojů. Zvykáme si na novou středovou řadu, musí si to sednout. Dano je určitě nastartovaný do základní sestavy, Crhan byl také dobrý, výborný při standardkách, musí se ale zlepšit herně. Jak vypadá tým věkově? Velmi, velmi mladě. Když pomíneme zkušeného Šípa, tak jsou všichni tak do čtyřicetiletých let.

Na závěr musí samozřejmě přijít obligátní otázka. Jaké si dává Petr Vašíček cíle do sezóny?

Ty mne vždy tlačíš, abych byl optimističtější a nekladl si malé cíle. Já ale zase vycházím z toho, abychom hlavně tuto soutěž udrželi, chceme ji hrát dlouhodobě. Do soutěže přichází dvě velmi ambiciózní mužstva. Nováček Hodonín a Vítkovice, které práva získaly od Vratimova, historicky tradiční velký klub. Musím být při zemi, pokorní, jít zápas od zápasu.

Bohumil Hlaváček

Přátelský fotbal

FK Blansko – FK Hodonín 0:7 (0:2). Branky: 12. Kyselka, 34. Pazdera, 46. Holec, 66. a 76. Smékal, 83. Mazuch, 90. Kadlec. Blansko: Nešetřil (46. Kubín, 73. Pernica) – Adamec (65. Štencel), Blažík (73. Lick), Černý, Šíp – Dano, Jaroš – Štencel (46. Fiala), Crhan, Chládek – Lick (46. Tulajdan). Hrání v Bořitově.

TJ Start Brno – FK Blansko 2:1 (0:0). Branky: 51. Hubr, 85. Pařízek - 65. Chyla. Blansko: Kalina - Feik, Černý, Smrčka, Chyla - Adamec, Traore, Dano, Jaroš, Crhan – Tulajdan. Střídali: Nešetřil, Blažík, Štencel, Zúbek, Fiala, Šíp.

POZVÁNKA NA FOTBAL

Sobota 6. srpna 2022 v 17.00 h

FK Blansko – SK Hanácká Slavia Kroměříž
Stadión na Údolní

Plavání: Šťáková pojedede na plavecký olympijský festival

Největším úspěchem novodobých dějin blanenského plavání je Českým svazem plaveckých sportů schválená účast juniorské reprezentantky Anny Šťákové na Evropském olympijském festivalu plavců do osmnácti let. Uskuteční se od 24. do 30. července ve slovenské Banské Bystrici. Blanenská nadějná plavkyně zbývájí tedy ještě tři týdny k přípravě na vrcholnou akci.

Republikové šampionáty plavců jsou za námi. Blanenské plavání na nich představilo celkem pět reprezentantů. Na juniorském mistrovství ČR, které se konalo koncem dubna ve Zlíně, se představila ve výborné formě právě Anna Šťáková, když přivezla tři tituly vicemistryně ČR z prsových disciplín.

V polovině června následovaly Letní poháry Moravy desetiletého a jedenáctiletého žactva. Mezi nejlepší moravské plavce se do Havířova probojovala z krajské kvalifikace jedenáctiletá Karolína Nečasová. V disciplíně dvě stě metrů prsa si vyplavala sedmnáctou příčkou. V druhé polovině června pak pokračovaly šampionáty staršího a mladšího žactva, kde měl blanenský oddíl také jedno želízko v ohni, a to třináctiletou Stellu Hanzlíčkovou. Ambice na medaili, které se rýsovaly dle čtvrtého přihlášeného času na stovce motýlek, se však rozplynuly z důvodu zranění svalů při tréninku.

Čtyři náročné dny pak absolvovali blanenská plavci na nejvyšší české soutěži MČR dospělých v Praze Podolí. Zúčastnili se ho nejen současní plavci ASK Blansko Štěpán Pokorný, Milan Kučera a Anna Šťáková, ale i odchovanci blanenského oddílu Jan Vencel za Univerzitu Brno, Dominik Špaček, Radim Švarc a Jan Reka reprezentující Kometu Brno. Blanenská barvy nejlépe hájila juniorská reprezentantka Anna Šťáková, která se mezi dospělými plavkyněmi zdaleka neztratila. Na dvoustovce prsa vybojovala

finále A, ve kterém doplávala na sedmé pozici. Nutno však dodat, že na této trati pokukovala i po medailovém postu, ale bohužel se nepříblížila ke svému osobnímu rekordu, a tak se musela spokojit se zmíněnou sedmou příčkou. Na padesátce a stovce prsa prošla do semifinále a bylo z toho celkové jedenácté a deváté místo.

Čtyři semifinálové starty si připsal také Milan Kučera. Nejlepší výkon co do umístění zaplavil na stovce motýlek, a to čtrnáctou příčkou. Bývalý blanenský plavec Dominik Špaček se pokoušel získat medaili na dvoustovce prsa, ale po velkém boji dohmatl na síce vynikajícím, avšak nepopulárním bramborovém místě. To nedávny plavec ASK Blansko Radim Švarc si se získáváním medailí starostí nedělal. V královských disciplínách padesátce a stovce kraul vybojoval celkem s přehledem bronz a titul vicemistra ČR.

-boh,vv-

FK BLANSKO MSFL PODZIM 2022

1.	Sobota	06.08.2022	FK Blansko	SK HS Kroměříž	17:00
2.	Pátek	12.08.2022	FC Velké Meziříčí	FK Blansko	18:00
3.	Sobota	20.08.2022	FK Blansko	FC Otrokovice	16:30
4.	Neděle	28.08.2022	FC Zlín B	FK Blansko	10:30
17.	Středa	31.08.2022	FC Rosice	FK Blansko	17:00
5.	Sobota	03.09.2022	FK Blansko	FC Hlučín	16:00
6.	Sobota	10.09.2022	SFK Vrchovina	FK Blansko	16:00
7.	Sobota	17.09.2022	FK Blansko	SK Hranice	15:30
8.	Sobota	24.09.2022	FK Frýdek Místek	FK Blansko	15:00
9.	Sobota	01.10.2022	FK Blansko	SK Uničov	15:00
10.	Sobota	08.10.2022	ČSK Uherský Brod	FK Blansko	14:30
11.	Sobota	15.10.2022	FK Blansko	1.FC Slovácko	14:30
12.	Sobota	22.10.2022	FK Blansko	FC Baník Ostrava B	14:30
13.	Sobota	29.10.2022	1.BFK Frýdlant n.O.	FK Blansko	14:00
14.	Sobota	05.11.2022	FK Blansko	FK Hodonín	14:00
15.	Neděle	13.11.2022	1.SC Znojmo FK	FK Blansko	10:15
16.	Sobota	19.11.2022	FK Blansko	MFK Vítkovice	13:30